

A zsugori, fösvény ember az, aki előtt engem megemlítenek, ám ő nem kér áldást, Allahtól, rám

Al-Huszayn bin 'Ali bin Abi Tálib-tól (Allah legyen elégedett kettejünkkel), aki mondta: Allah Küldötte (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) azt mondta: "A zsugori, fösvény ember az, aki előtt engem megemlítenek, ám ő nem kér áldást, Allahtól, rám."

[Şahīḥ (hiteles)]

A Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) óva int attól, hogy neve említésekor elhagyják a reá történő áldás kérést, vagy akár beceneve (kunja) vagy jelzője említésekor. És mondta: A teljes zsugori és fösvény ember az, aki előtt engem megemlítenek, ám ő nem kér áldást, Allahtól, rám. Ez több dolog miatt van így: Az első: hiszen olyan dologban volt zsugori amiben nem vesztett volna semmit, illetve nem kell érte pénzt adakozni, sem erőfeszítést tenni. A második: fösvény önmagával szemben és megfosztja magát attól a jutalomtól, ami a Prófétára (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) mondott áldáskérésért járna neki; fukarkodott érte áldást mondani és zsugori volt és tartózkodott teljesíteni azt a kötelességet, ami kiszabott rá és így engedelmeskednie kellett volna a parancsnak és így kaphatott volna jutalmat érte. A harmadik: az érte mondott áldáskérésben található a Próféta (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) némely jogának teljesítése; hiszen ő az, aki tanított bennünket, ő az, aki utat mutatott nekünk, ő az, aki felszólított minket a Magasztos és Fenséges Allahra, és elhozta nekünk ezt az Isteni Sugallatot, és ezt az Isteni Törvényt; ő az oka a mi igaz vezettségünknek - a Magasztos és Fenséges Allahot követően - aki tehát nem kér áldást rá, az önmagával szemben fösvény és zsugori és fösvény a Prófétájával (Allah áldja meg és adjon neki örök üdvösséget) szemben is, az egyik őt megillető joggal kapcsolatban, ami talán a legcsekélyebb a jogai között.

<https://sunnah.global/hadeeth/hu/show/5403>

